

жена, която разполага съ магическата пръчица, се опита да я бие, тя ще му даде такъв урок, който за винаги да му остане паметен. Достатъчно е само да вдигне тази пръчица из въздуха и да заповѣда нѣщо, за да започне той веднага да ѝ се подчинява. Ще го питат след това, какъ може да се подчинява на една жена.— Много естествено. Дето магическата пръчица владѣе, тамъ всички се подчиняватъ. Слабиятъ трѣбва да се подчинява на силния; глупавиятъ — на учения.

Съвременнитѣ хора искатъ да се освободятъ отъ лошитѣ условия на живота, но за това се иска работа, усилие, готовностъ за новъ животъ. Че хората не сж влѣзли още въ новото учение, това нищо не значи. Ето, и учениятъ още не сж придобили новата наука. Ще каже нѣкой, че днесъ е много радостенъ. Питамъ: този човѣкъ може ли да задържи днешната си радостъ за дълго време? Каква радостъ е тази, която утре още може да я изгуби? Или, каква сила е тази, която човѣкъ днесъ я има, а утре я нѣма? Когато се казва, че овцата слуша гласа на своя пастиръ, това показва единство, единение между овцата и нейния пастиръ. Следователно, човѣкъ може да бжде силенъ, само когато има единство между човѣшката душа и Бога. И ако овцата винаги слуша гласа на своя пастиръ, никога вълкъ не би я нападалъ. Като я срещне, той ще я поздрави само и ще замине. Когато овцата не слуша гласа на своя пастиръ, вълкътъ я срѣща и одира кожата ѝ. Тѣй щото, когато човѣкъ заболѣе отъ нѣкаква болестъ, той трѣбва да се запита отъ кои вѣрващи е. Не е въпросъ да се обезсърдчава човѣкъ, но той трѣбва да търси причинитѣ на своето заболяване. Ако нѣкой заболѣе отъ ревматизъмъ, той трѣбва да хване ревматизма, да го разтърси малко и да започне да му говори, че е забъркалъ пжтя си и трѣбва да напусне организма му. Ако ревматизмътъ се е загнѣздилъ нѣкжде въ плешката или въ рамото, човѣкъ трѣбва постепенно да го насочва къмъ лакета си, после къмъ прѣститѣ на ржката си, докато го изкара навънъ. Следъ като се разговаря съ него день, два, три, седмица, най-после ревматизмътъ излиза вънъ отъ човѣка и го освобождава. Ще кажете, че болеститѣ се лѣкуватъ само съ лѣкарства. — Не, болеститѣ се лѣкуватъ и съ мисълъ. Мисълъта може да изпжди всѣка болестъ отъ човѣшкия организмъ. Че мисълъта е главниятъ лѣкаръ се вижда по това, че 20—30 сантиграма хининъ сж въ състояние да излѣкуватъ болния. Като вземе една доза